



**Василь Антонович
СВІЧ,
декан
1979–1993 рр.**

Василь Антонович Свіч народився 20 лютого 1937 року в селі Мерло, Кленовській сільрада, Богодуховській район, Харківська область, в сім'ї селянина. Батько — інвалід 1 групи Великої Вітчизняної війни, мати — колгоспниця. У сім'ї ще були: старший брат — згодом будівельник доменних печей в м. Маріуполі, сестра — інженер-будівельник. Такий сімейний стан не міг не позначитися на здобуванні освіти Василем Антоновичем. Тому він ходив в Крисинську середню школу, яка знаходилася за 17 км. від рідної селянської хатини. І так три роки (8, 9, 10 класи) щодня ходив туди і назад. Голуба мрія Василя Антоновича — льотне училище. У 1955 році він поступив вчитися по цьому напрямку. Навчання в льотному училищі: польоти, заняття, суспільна робота (комсорг батальйону) істотно сформували майбутній характер Василя Антоновича.

Після закінчення університету Василь Антонович був залишений на радіофізичному факультеті на посаді старшо-

го інженера в лабораторії напівпровідникової техніки. Після закінчення університету він включився в науково-дослідну роботу. Спочатку займався розробкою піроелектричних приймачів субміліметрового діапазону і вимірників потужності. Отримані результати, були опубліковані у всесоюзних наукових журналах, а також були отримані авторські свідоцтва на винаходи. Паралельно Василь Антонович займається суспільною роботою: член партбюро, член студентських будівельних загонів на Півночі.

Після надходження в аспірантуру Василь Антонович і Станіслав Пилипович Дюбко вперше в Радянському Союзі створили газовий квантовий генератор субміліметрового діапазону, за що їх удостоїли премії Ленінського комсомолу імені М. Островського.

Незабаром Василь Антонович закінчив аспірантуру і захистив кандидатську дисертацію. Його призначають завідувачим проблемній лабораторії напівпровідникової техніки, а незабаром обирають по конкурсу доцентом кафедри квантової радіофізики. У цій науковій групі різко розширюються наукові дослідження по створенню нових квантових генераторів субміліметрового діапазону.

За розробки в області створення квантових генераторів з оптичним накачуванням Василю Антоновичеві, Станіславу Пилиповичеві Дюбко і ще шістьом співробітникам була присуджена Державна премія України в області науки і техніки.

У 70-тих роках Василя Антоновича обирають деканом радіофізичного факультету. На цій посаді він пробув з 1979 по 1993 рр., а факультет за ці роки став таким, що веде в університеті. Слід зазначити, що не було жодної

Урядової комісії, яка б не відвідала факультет. Завдяки неабияким здібностям Василя Антоновича, на факультеті був зроблений капітальний ремонт всього корпусу тільки силами співробітників і студентів. Була створена аудиторія 3-9 імені Д. А. Рожаноського, цілий ряд лабораторій з новітньою апаратурою, у ряді випадків унікальною, оскільки вона була виготовлена співробітниками кафедри і аналогів більше не було.

У 1993 році Колегія Міністерства вищої освіти України обирає Василя Антоновича на посаду ректора Харківського державного університету імені О. М. Горького строком на 5 років. За час ректорства він добивається від Президента фінансування на ремонт головного корпусу університету. Паралельно з ремонтом і реконструкцією головного корпусу рятується оранжерея ботанічного саду і ведеться будівництво комплексу для іноземних громадян. Велика увага приділяється учбовому і науковим дослідженням. Відкривається додатково 17 спеціальностей, створюється науково-дослідний інститут «Застосування лазерів в медицині і біології», наголошуються ювілейні дати: 190-летие Харківського державного університету і 225 років з дня народження засновника університету В. Н. Каразіна.

За досягнення в організації науки і освіти Василь Антонович неодноразово наголошувався Урядом Радянського Союзу і України. Крім того, він 'Відмінник вищої школи', лауреат премії Ленінського комсомолу ім. М. Островського, лауреат Державної премії України в області науки і техніки. У 1998 р. Василь Антонович став «людиною року», а в кінці цього ж року Міжнародна іміджева програма «Лідери XXI століття» нагородила його міжнародною відмінністю «Золотий

Меркурій» за особистий внесок у розвиток вітчизняної науки і освіти. У 2000 році Василь Антонович удостоєний комітетом «ЕС-XXI вік» міжнародної нагороди «Срібний дельфін» в номінаціях «Руководитель XXI століття» і «Предприятие XXI століття».

Останні роки він очолював одну з провідних кафедр університету — кафедру квантової радіофізики, був головою Спеціалізованої Ради із захисту докторських і кандидатських дисертацій, а також головою Гека.